

Lune- fulle april

Hei, april, sannelig er du ikke lunefull også!

Ikke før har far satt seg hesblesende til hakkelsmaskinen sin for å hakke ned noen rykende ferske observasjoner fra den grovarme mulden under stuevinduene. Der krokus og liljer strutter opp av snekanten, fast bestemt på å slå ut i full blomst.

Før det skyer over.

Og vinden skjener isnende ned i fars skjerve hals. Fra nord. Og små, lette snefjon straks etter hvirvler sorgløst og legger seg oppå all den andre sneen. Som fars have er fullastet med. Fra før.

Så mye sne er det der utenfor vinduene ennå, at de minste nyplantningene av noen epletrær har skaresne til langt over midjen. Dypt nede, i bunnen av bremassene, ligger antagelig restene av plenen.

Som var grønn og prydellig da far bød den farvel ifjor høst. Men som nok har både isbrann og andre uhumskheter i vente. Før det vårlige grønnskjæret omsider vil innfinne seg.

Men, så sannelig er ikke våren der igjen, da!

Klar, blå vårhimmel hvelver seg lekent over naboens småpiker, som har funnet frem strikken.

To fjerdeklassinger pussar crossykler og prøvelåner hjelmer.

Pensjonisten har åpnet panseret på sin tilårskomne bil og fikler med tvistdotter og smørekanne.

Jojo, det lakker.

Snart skiene på hyllen. Ånei, forresten, sne nok i massevis i flere uker ennå i Marka. Selv om den trivelige husfruen på Gåslungen vet å fortelle at den første isfiskeren har gått gjennom vårisen oppe på Bjørnsjøen. Vær forsiktig med vannene i april, sier hun. Isen råtner fort innved bredden og i oset, især der det har vært vannføring.

Far ser opp fra hakkelsmaski-